

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; LUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 195. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1936 r. L. D. IV. 10163/3/36 w sprawie upoważnienia Dyrekcyj Cel i Urzędu Celnego w Gdyni do zarządzania zwrotów różnicy należności celnych, powstałych wskutek dodatkowego zastosowania cła niższego lub zwolnienia od cła.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 maja 1936 r. o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 maja 1936 r. Nr. 36, poz. 281).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

195.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1936 r.

L. D. IV. 10163/3/36

w sprawie upoważnienia Dyrekcyj Cel i Urzędu Celnego w Gdyni do zarządzania zwrotów różnicy należności celnych, powstałych wskutek dodatkowego zastosowania cła niższego lub zwolnienia od cła.

Przy dodatkowym przyznawaniu ceł niższych lub zwolnień od cła na podstawie pozwoleń Ministra Skarbu, udzielanych w myśl odpowiednich postanowień umów handlowych, taryfy celnej przywózowej albo rozporządzeń, wydawanych na mocy art. 23 ust. 1 lit. a) prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.), zachodzi potrzeba zarządzenia zwrotów różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a temi, które przypadają na zasadzie wspomnianych pozwoleń.

W związku z tem zarządza się co następuje:

1) Do wydawania zarządzeń w sprawie zwrotów różnicy należności celnych, które to zarządzenia zastrzeżone są na mocy istniejących przepisów kompetencji Ministra Skarbu, upoważniam Dyrekcję Cel i Urząd Celny w Gdyni, jeżeli:

a) w podaniu strona prosi wyłącznie o zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a temi, które przypadają na zasadzie powołanego w podaniu pozwolenia Ministra Skarbu na zastosowanie cła niższego lub zwolnienia od cła,

b) podanie o zwrot różnicy należności celnych strona złożyła w ciągu 30-tu dni od daty pisma, którym Ministerstwo Skarbu zawiadomiło ją o wydaniu pozwolenia, a przy zażaleniach wnoszonych przeciwko zastosowaniu taryfy celnej lub przepisów celnych, — w ciągu 30 dni od daty doręczenia stronie orzeczenia ostatecznego w administracyjnym toku instancyj,

c) z zestawienia daty powołanego w pozwoleniu Ministra Skarbu podania strony z datą podjęcia przez stronę towaru do wolnego obrotu wynika, że podanie to zostało wniesione przed podjęciem towaru do wolnego obrotu,

d) towar zgłoszony był do odprawy celnej i opłacony cłem w czasie, kiedy, w myśl obowiązujących przepisów, strona mogłaby korzystać z zastosowania cła niższego lub zwolnienia od cła, gdyby uzyskała odpowiednie pozwolenie Ministra Skarbu,

e) stwierdzona została tożsamość towaru podjętego do wolnego obrotu i tego towaru, do którego odnosi się pozwolenie Ministra Skarbu, jak również zachowane zostały inne warunki postawione w odnośnym pozwoleniu.

2) O ile w pozwoleniu Ministra Skarbu na zastosowanie cła niższego lub zwolnienia od cła została zarządzona kontrola celna, to w takich przypadkach wymieniony w p. 1 zwrot różnicy należności celnych może być zarządzony po uprzednim przeprowadzeniu tej kontroli i stwierdzeniu, że dany towar został użyty do właściwego celu stosownie do warunków podanych w pozwoleniu, jeżeli zaś chodzi o maszyny i aparaty, że zostały one zainstalowane i uruchomione w przedsiębiorstwie wskazanym w pozwoleniu.

3) Podania stron, dotyczące wyłącznie zwrotu różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a temi, które przypadają na zasadzie powołanego w podaniu pozwolenia Ministra Skarbu (pkt. 1-a), Urzędy Celne, za wyjątkiem Urzędu Celnego w Gdyni, powinny kierować do właściwych Dyrekcyj Cel.

4) Gdyby zastosowanie niniejszego zarządzenia do poszczególnych spraw nasuwało jakiegokolwiek wątpliwości, Dyrekcje Cel i Urząd Celny w Gdyni powinny sprawy te przedstawiać do decyzji Ministerstwa Skarbu.

5) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1936 r. i obowiązuje do odwołania. Jednocześnie uchyla się zarządzenie z dnia 29 sierpnia 1935 r. L. D. IV. 20398/2/35 (Monitor Polski Nr. 202, poz. 231).

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 8 maja 1936 r.

o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz w związku z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1936 r. w sprawie zakazu przywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 280) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wydanie pozwolenia na przywóz z krajów, które ograniczają lub utrudniają przekazywanie należności pieniężnych do polskiego obszaru celnego, może być uzależnione od uiszczenia lub zabezpieczenia tychże należności.

§ 2. Pozwolenie na przywóz wydaje się na oznaczony okres czasu. Termin ważności pozwolenia jest dochowany, jeżeli towar zostaje zgłoszony do odprawy celnej ostatecznej przywózowej przed upływem terminu ważności pozwolenia. W poszczególnych przypadkach Ministerstwo Przemysłu i Handlu może zezwolić w drodze wyjątku, aby termin ważności pozwolenia uważać za dochowany również wtedy, gdy towar zostaje zgłoszony do odprawy na skład celny przed upływem terminu ważności pozwolenia. W tych przypadkach w pozwoleniu przywozu będzie umieszczona klauzula: „Pozwolenie przywozu ważne również wtedy, gdy towar przed upływem terminu ważności pozwolenia zostanie zgłoszony do odprawy na skład celny.”

§ 3. Towar, zgłoszony do odprawy celnej, na który wydano pozwolenie przywozu, powinien odpowiadać co do rodzaju towarowi wymienionemu w pozwoleniu oraz pozycji taryfy celnej, jeżeli pozycja ta jest oznaczona w pozwoleniu.

§ 4. Kraj pochodzenia towaru powinien odpowiadać nazwie kraju wymienionej w pozwoleniu, a kierunek, droga i sposób przewozu towaru

(np. bez przeładunku w drodze) powinny być zgodne z zastrzeżeniem, jeżeli takie zastrzeżenie jest umieszczone w pozwoleniu.

Świadcstwa, stwierdzające pochodzenie towarów, powinny być przedstawiane w przypadkach, gdy pozwolenie albo osobny przepis tego wymaga. Świadcstwa takie powinny być wystawiane w kraju pochodzenia towaru i mogą być wydawane przez urzędy celne, izby przemysłowo - handlowe i inne instytucje gospodarcze.

Dla towarów pochodzących z kolonii świadectwa pochodzenia mogą wystawiać wyżej wymienione instytucje krajów macierzystych, za wyjątkiem urzędów celnych, nawet wówczas, gdy towar nie przechodzi przez kraj macierzysty.

Jeżeli w warunkach pozwolenia przywozu nie zastrzeżono inaczej, to w przypadku przywozu towaru nie bezpośrednio z kraju pochodzenia, lecz za pośrednictwem kraju innego, świadectwa pochodzenia mogą być również wystawiane w tym innym kraju przez izby przemysłowo - handlowe i inne instytucje gospodarcze.

Wyżej wymienione świadectwa pochodzenia, o ile są wystawione przez izby przemysłowo - handlowe lub inne instytucje gospodarcze, powinny być wizowane przez właściwe konsulaty polskie.

Dla towarów, pochodzących z krajów pozaeuropejskich, które nadejdą do polskiego obszaru celnego drogą morską, za bezpośrednim dokumentem przewozowym i bez przeładunku, mogą być wystawiane świadectwa pochodzenia przez krajową izbę przemysłowo - handlową, mającą swą siedzibę w porcie polskiego obszaru celnego, do którego towary nadeszły.

Jeżeli zastrzeżenie w pozwoleniu zawiera obowiązek przedstawienia innych dokumentów, dokumenty te powinny być przedstawione przy odprawie celnej.

§ 5. Oznaczoną w pozwoleniu przywozu wagę towarów przyjmuje się według takiej podstawy, jaka jest ustalona w taryfie celnej dla danego towaru do wymiaru cła.

§ 6. Pozwolenie przywozu jest imienne i nie może być odstąpione innej osobie. Jeżeli świadectwo pochodzenia oraz dokumenty handlowe lub przewozowe są wystawione na inne osoby, niż wymienione w pozwoleniu przywozu, nie stanowi to przeszkody do zastosowania pozwolenia przy odprawie celnej towaru.

§ 7. Wzór pozwoleń na przywóz towarów zabronionych do przywozu ustala Minister Przemysłu i Handlu i podaje do publicznej wiadomości w Monitorze Polskim.

§ 8. Od wydawanych pozwoleń na prawo przywozu z zagranicy towarów, objętych zakazem przywozu, pobiera się, z wyjątkami przytoczonymi w § 13 niniejszego rozporządzenia, osobną opłatę manipulacyjną, której wysokość w procentowym stosunku do wartości krajowej towarów, objętych pozwoleniem, ustala się jak następuje:

a) od pozwoleń wydawanych instytucjom o charakterze dobroczynnym 0,1% wartości krajowej towarów

b) od pozwoleń na przywóz towarów podlegających cłu według niżej podanych pozycji i punktów taryfy celnej przywózowej: 90, 92, 93, 94, 97, 100, 101, 104, 113, 136, 149, 157, 161, 169, 170, 171, 178, 203, 210, 217, 424, 425, 426, 473 p. 3, 477, 492, 493, 589, 590, 606, 624, 626, 719, 779, 792, 870 p. 3, 931 0,5% wartości krajowej towarów

c) od wszystkich innych pozwoleń na przywóz towarów 1% wartości krajowej towarów

§ 9. Wartość krajową towarów określa Minister Przemysłu i Handlu.